

[Socialministeren.]

sige, har puslet adskilligt med Bestemmelserne, gaar ud paa, at Kommunen er berettiget til at anvise en arbejdsløs, der oppebærer eller søger Hjælp i Henhold til denne Lov, Arbejde ved de Jordarbejder, Vejarbejder (derunder Skærveslagning) og lignende Arbejder, der iværksættes i Anledning af Arbejdsløsheden, saaledes at Understøttelsen omsættes til det for Arbejdet gældende Vederlag og træder i Stedet for dette; de arbejdsløse er under Understøttelsens Forfaldelse forpligtet til at udføre det saaledes anviste Arbejde, hvis de ellers vil have Understøttelse, medmindre der foreligger en i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 17 berettiget Arbejdsvægring. Af Kommunernes Udgifter til Understøttelser, for hvilke der herefter præsteres Arbejde, refunderer Staten de to Femtedele. Hvor meget dette vil blive i Penge, er det umuligt at vide.

Ifølge § 4 ydes Understøttelsen af den Kommune, hvor Ansøgeren har og, hvis han er Arbejdsløshedskassemedlem, de sidste 3 Maaneder har haft fast Ophold; andre Ansøgere skal have opholdt sig 6 Maaneder i Kommunen. Dog er Kommunalbestyrelsen altid berettiget til at forkorte disse Frister til det halve. Understøttelsen medfører ikke Fattighjælps Virkning, har ingen Indflydelse paa den paagældendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i Kommunen og er ikke Genstand for mellemkommunal Refusion.

§ 5 indeholder Regler om Begæringens Indgivelse og de forskellige Kontrolbestemmelser samt Klagebestemmelser. Med Hensyn til de sidste er der Grund til at nævne, at Klage kan sendes til Amtmanden, naar blot et enkelt Medlem af Kommunalbestyrelsen forlanger det, og hvis Kommunalbestyrelsens Flertal bestemmer det, kan Amtmandens Afgørelse i Løbet af en Maaned indankes for Socialministeren.

I § 6 findes Regnskabsregler og Forskudsbestemmelser. Endelig er der i § 7 en Bestemmelse, som gaar ud paa, at for saa vidt der til en Person, som har været hjulpet i Henhold til Loven af 19. Oktober 1931, altsaa Krisehjælpsloven, efter denne Lovs Ophør som Følge heraf og inden nærværende Lovs Ikrafttræden er ydet Fattighjælp af Kommunen, skal denne Hjælp ikke medføre Fattighjælps Virkninger, medmindre Kommunen paa Grund af særlige Forhold bestemmer anderledes, en Afgørelse, der dog kan indankes for Amtmanden, i København Socialministeren, hvis Afgørelser er endelige. Hvis Hjælpen herefter ikke har Fattighjælps Virkninger,

skal den naturligvis ikke være til Hinder for Tilstaaelse af Hjælp i Henhold til denne Lov.

Udgifterne efter denne Lov kan selvfølgelig heller ikke beregnes med tilnærmelsesvis Sikkerhed. Man har gjort sig megen Umage for at belyse, hvorledes Udgifterne vil blive, og er naaet til det Resultat, at hvis Arbejdsløsheden blev af lignende uhyggelige Omfang som i det forløbne Aar, vilde Udgifterne antagelig naa op til 17½ Mill. Kr. Imidlertid har man ved Forhandlingerne i Folketinget begrænset Statens Refusion til 10 Mill. Kr., saaledes at der ikke er nogen absolut Garanti for, at Kommunerne faar den fulde ²/₃'s Refusion.

Hermed tror jeg at have gjort tilstrækkeligt Rede for Indholdet af disse to Forslag til midlertidige Love, som jeg skal tillade mig at anbefale til velvillig og hurtig Behandling.

Stensballe: Hvis det var lykkedes den højtærede Minister at gennemføre Krisekasseordningen i et tidligere Aar, saa Ordningen kunde have været i Kraft allerede nu, havde den højtærede Minister ikke staaet i det Tilfælde at maatte anbefale disse to Lovforslag til Vedtagelse. Jeg tror, det vilde have været lykkeligere baade for de arbejdsløse og for Landet, hvis man tidligere var naaet til den Enighed, som nu heldigvis er opnaaet mellem Partierne om Fortsættelseskasseordningen. Mit Parti har staaet paa det Standpunkt, at naar vi kunde faa Krisekasseordningen gennemført, vilde vi ogsaa gaa med til midlertidige Love, der sikrede de arbejdsløse Understøttelse, indtil Krisekasseordningen kunde føres ud i Livet. Det gav vi Udtryk for i Efteraaret, da vi stillede vore Forslag, som der den Gang ikke blev taget Hensyn til, og det har vi paa ny givet Udtryk for nu ved at gaa ind i Forligsforhandlingerne og være med i det Forlig, der er afsluttet. I øvrigt maa jeg sige, at da disse Forslag blev forelagt, saa vi med Sympati paa dem, idet den højtærede Minister i dem havde taget Hensyn til adskilligt i de Forslag, som vi forelagde i Efteraaret.

Nu er det altsaa lykkedes at naa til Enighed om Arbejdsløshedslovgivningen, og i Henhold til det Forlig, der er sluttet, skal jeg derfor tillade mig at anbefale disse to Lovforslag til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori de er forelagt her, og med de Forbedringer, som de er undergaaet i det andet høje Ting. Selvfølgelig gælder